

Katapult

Daar zit hij nu, op een kale brits in een mufte cel. Hoe is het zover kunnen komen? Pas 18 en opgepakt voor moord op zijn stiefvader. Wanhopig staart hij naar de grijze muren, de grijze toekomst. Plotseling verstijft hij: een schaduw vanaf het raampje hoog boven hem en dan een tik langs hem op de vloer. Er ligt een steentje met een briefje er omheen. Er is iemand die zich hem nog herinnert! Dàt is het voornaamste: niet helemáál van iedereen verlaten te zijn. Hij veert op, krijgt weer een beetje hoop.

Op het briefje staan instructies van zijn moeder. Zijn moeder die geleden heeft onder de slagen en vernederingen van zijn stiefvader. Zijn moeder de zigeunerin, zij die vroeger met een katapult de duiven uit de lucht schoot. Nu stuurt ze hem per katapult deze boodschap: zij zal op bezoek komen en dan zal ze in zijn plaats in de cel blijven, met zijn kleren aan. Ze hebben dezelfde kleur haar, ze zal het van tevoren kort knippen en ook nog een hoofddoek voor haar gezicht dragen. Gelukkig is ze lang voor een vrouw.

Hij kan de volgende dag bijna niet afwachten. Na een eindeloze nacht en de langste voormiddag van zijn leven, hoort hij een gerammel van sleutels dat steeds dichterbij komt. Dan gaat de deur open. "Een kwartier" broemt de bewaker en vertrekt. In de hoek achter de deur verkleden ze zich bliksemsnel. De bewaker heeft haar maar even gezien en laat zich misleiden. Een kwartier later brengt hij haar weer naar buiten. Denkt hij.

An Cuijpers

Augustus 1997